

Kalbin mühürlenmesi

Ayşe Hanım: “Kalbin mühürlenmesi ne demektir? Allah o mührü dilerse açmaz mı?”

Kalbin mühürlenmesi, Cehennemvârî bir cezadır. İnsan, kendi kalbini kendi ameliyle mühürletmektedir. Yerden ve gökten hak fıskırıyorken, her bir zerre Allah'ın şahidi hükmünde iken, her gün sayısız şahitler insanın kafasına, gözüne, kulağına, dimağına, aklına, düşünce sahasına, fikir alanına, irade plânına sunulmuşken; bunları görmemek, işitmek, duymamak, akl etmemek, düşünmemek; bununla beraber, hakkı inkâr etmek, hakîkatı yalanlamak, doğrulara inanmamak, Allah'ın nimetlerini tekzip etmek, insanı maazallah—Allah'ın rahmetinin uzağına atar. Yani insan kendi sonunu kendi elleriyle hazırlar; kendisi hakkındaki kararı kendisi verir, kendi ipini kendisi çeker. “İnsan yaptıklarına rehindir”¹ âyeti bunu ifâde eder. Öyle ki insan, kendi amelinin esiridir; kendi davranışlarının kölesidir; ne çekiyorsa, kendi ellerinden ve davranışlarından çekiyor; ne yapıyorsa kendisine yapıyor. İnsan, kendi elbisesini kendisi biçiyor, kendisi dikeyor.

Oysa Allah Ğafûr ve Rahîm'dir. Allah bütün günahları bağışlar. Allah bütün kötülükleri iyiliklere tebdil eder. Allah mağfiret ve merhamet sahibidir. Allah'ın mağfireti ve merhameti, gazabını geçmiştir.

Ancak Allah'ın kötülükleri örtmesi, silmesi, affetmesi ve onu iyiliklere çevirmesi kulun iman ve salih amel noktasındaki temayülüne bağlıdır.² İnsan, bu temayülden başka bir şey yapıyor değildir zaten. Kalpte bu yönelişin sebatı önemlidir. Hakka doğru tek bir adım! Bir adım daha! Hani yeni yürümeye başlayan çocuklar gibi, düşe kalka... Allah kendisine doğru düşe kalka da olsa yürüyüş sahiplerinin ellerinden tutuyor, Rahmetine celp ediyor, hidayetini lütfediyor, günahlarını bağışlıyor. Yani kul her şeyi eksiksiz yapıyor da, Allah ondan sonra kabul ediyor değil. Yani kul eğrisiyle, büğrüsüyle yöneliyor;—kul yeter ki yönelsin—Allah affediyor ve kabul ediyor. İşte ibadetler, esasen bir yönelişten ibarettir. Kul yönelirse, Allah—inşaallah—kalplerin kilidini açıyor, mühürleri bozuyor. Yeter ki, kul, ortaya “bir adım” koysun.

Ama kul, yöneliş göstermemekle beraber, haktan, hakikatten, Allah'ın apaçık rahmetinden ve davetinden yüz çevirmişse, kendi elleriyle kulaklarını hakka kapatmış, gözünü hakikatlere karşı perdelemiş ve kalbini duygusuz taşlar gibi katılaştırmış ve mühürlemiş olmaktadır.

Dipnotlar:

1- Tûr Sûresi, 52/21; Müddessir Sûresi, 74/38,

2- Ankebût Sûresi, 29/7,